

венното мѣсто. *Зк. 142.* Щеше му са по нѣкога да поработи занаятътъ си бутушарство, нѣ едва можеше да умѣри съ шилото и да позакърпи нѣщо вѣтчино. *ib. 14.*

Умѣсж *м. св. Умѣшамъ Умѣсвамъ м. дл.* умѣшу,—шиваю, замѣшу,—шиваю: Умѣсвѣтъ тѣсто, кое расплесквѣтъ на кѣргу, и направѣтъ питѣ. *Пк. 36.*

Умѣж *м. дл.* умѣю: Доста е, мале, хубаво, Нало е младо глупаво: Не уме дума да дума, Камо ли либе да либи. *З. 142.* Фала тебе светѣ Николо—Ти да кѣрстиш млада бѣга—Фала тебе бѣжа мале, Нѣти смеем, ни умеем От свет Йован Крѣстѣтелян. *Пс. 21—2, 559.* Шегана го подбила: Найде волк-отъ рудо агне, Не умеиъ да го ядѣтъ; Найде лудо малко момѣ Не умеиъ да го любѣтъ. *М. 417.* **Умѣене** *с. с.* умѣние: Булба бѣ прѣденъ между другѣтъ по умѣенето си да врѣти войската. *Тб. 104.*

Умѣленъ *пр.* жалкѣй, печальный: Ейви вѣе вѣрни побратими! Сѣте ядѣтъ и веселба чинѣтъ, Защо Иванъ умѣленъ ми седятъ? *М. 144.* Ручекъ готвѣтъ не'ѣстица Умѣлена, уидвена, Со сѣнце сѣ разговорвѣтъ. *ib. 582.* Си отиде Митре дури дома Умѣлено, мошне уадѣно. *ib. 127.* **Умѣлно** *нар.:* Болку Марко ми сѣ отделило, Мошне жалѣтъ и умѣлно плачѣтъ. *ib. 102.* Що ти сѣ тебѣ мошне нажали Та олку плачѣшъ мошне умѣлно? *ib. 66.*

Умѣлквамъ *са м. дл.* —нѣкому, ухаживаю за кѣмъ либо Нѣ тая мома, глѣдамъ, и сама зе да са увѣра у менѣ и да ми са умѣлква. *Зк. 177.* **Умѣлкване** *с. с.* ухаживанье: Една дѣрта брѣнтѣ съ много умѣлкване и съ много молбы мѣ склонѣ да отидѣ на сватбата на нейното момиче. *Х. I, 189.* Видѣ ся тая рѣчь *дворж* и *дворникж*, и *придворяж* да ся ѣ говорила изъ начала, за чловѣцы, коихъ ся прѣдставляли за службѣ въ царскѣй палатѣ, дѣ ся ѣ изисквало умѣлкване, да ги намѣстѣтъ въ дворянскѣ службѣ. А послѣ ся ѣ говорило и за всякѣ работѣ, въ коѣ ся ѣ изисквало нѣкакво си умѣлкване (етикетъ), бакъ то, въ *сватовициж* и другѣ. *Пк. 100**).*

Умѣлѣ *м. св.* умѣлостивлю: Ей девайко, не толку 'уба'а, Дѣ що ми сѣ сѣрце умѣлила? Ели сѣ ми магіа сторѣла? Ели сѣ ми коѣя было-сала? *М. 656.* **Умѣленіе** *с. с.* умѣлостивленіе: Вѣрване за умѣленіе то или изгоненіе то имъ (на зли духове). *Б. С. р. 23.*

Умѣришж *м. св. Умѣрисамъ м. дл.* наполю,—няю благоуханіемъ: Растеніята и цвѣтята умѣрисаха атмосферата съ най сладкѣтъ си миризмы. *Р. А. 51. ср.* мирѣшж.

Умѣри *м. св. Умѣривамъ м. дл.* успокою,—ка(о)нваю: Тулла брѣзаше да приговоря Райнж и да ж умѣри. *Р. 60.* —са, успокоюсь,—